

Søg Gud, og I vil få fred

Under sin rejse i Det hellige Land aflagde pave Benedikt XVI besøg hos staten Israels præsident og holdt i den forbindelse den tale, som bortset fra en indledende hilsen er gengivet i denne artikel

Af pave Benedict XVI ¹

Hr. Præsident, på denne eftermiddag ønsker jeg at forsikre Dem, den nye regering og hele staten Israels befolkning om, at min pilgrimsfærd til de hellige steder er en bønnens rejse for at bede for enhedens dyrebare gave og for fred for Mellemøsten og for hele menneskeheden. Ja, jeg beder virkelig hver dag for, at en fred, der har rod i retfærdighed, må vende tilbage til Det Hellige Land og hele regionen og medføre sikkerhed og fornyet håb til alle.

Fred er frem for alt en guddommelig gave; for fred er den Almægtiges løfte til menneskeheden, og den nærer enheden. I Jeremias' bog læser vi: "Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb". Profeten minder os om den Almægtiges løfte om, at han "er at finde", at han "vil høre", at han "vil samle os som ét". Men der er en betingelse: vi må "søge ham" og "søge ham af hele vort hjerte".²

Til de religiøse ledere, der er til stede her i eftermiddag, vil jeg gerne sige, at religionernes særlige bidrag til at søge freden fortrinsvis ligger i den helhjertede, forenede søgen efter Gud. Det er vores opgave at forkynde og bevidne, at den Almægtige er nærværende og mulig at kende – også når han synes skjult for vore øjne; at han handler til gavn for os i vores verden, og at et samfunds fremtid er

¹ Oversat af Käthe Lund

² Jer 29,11-14: Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb. Råber I til mig, og går I hen og beder til mig, vil jeg høre jer. Søger I mig, skal I finde mig. Når I søger mig af hele jeres hjerte, er jeg at finde, siger Herren. Jeg vender jeres skæbne og samler jer fra alle de folk og fra alle de steder, jeg fordrev jer til, siger Herren; jeg fører jer tilbage til dette sted, som jeg førte jer bort fra.

præget af håb, når det er i samklang med hans guddommelige orden. Det er Guds dynamiske nærvær, der drager hjerterne mod hinanden og sikrer enheden. Ja, i virkeligheden ligger det ultimative grundlag for enhed mellem mennesker i Guds fuldkomne enhed og universalitet, Han, som skabte mand og kvinde i sit billede, så de ligner ham,³ for at drage os ind i sit eget guddommelige liv, så alle må være ét.

Religiøse ledere må derfor være opmærksomme på, at en hvilken som helst splid eller spænding, enhver tendens til at vende sig indad mod sig selv eller til mistroiskhed mellem de troende eller trossamfundene nemt kan lede til en modsigelse, der fordunkler den Almægtiges enhed, forråder vores enhed og modsiger den Ene, der åbenbarer sig selv som "rig på miskundhed og trofasthed".⁴

Mine venner, Jerusalem, som så længe har været et sted, hvor vejene krydses for folk af mange forskellige oprindelser, er en by, som giver jøder, kristne og muslimer såvel pligten som retten til sammen at bære vidnesbyrd om den fredelige sameksistens, som de, der dyrker den ene Gud, så længe og så inderligt har ønsket; de skal derved blotlægge den Almægtiges plan for den menneskelige families enhed, sådan som den blev kundgjort Abraham, og de skal forkynde, at det hører til menneskets sande natur at søge Gud. Lad os enes om at sørge for, at vi gennem vore respektive trossamfunds undervisning og vejledning vil hjælpe mennesker til at være sig selv tro som troende, der til stadighed er bevidste om Guds uendelige godhed, om ethvert menneskes ukrænkelige værdighed og om hele den menneskelige families enhed.

Den Hellige Skrift giver os også en forståelse af sikkerhed. Ifølge hebræisk sprogbrug kommer sikkerhed – *BaTaH* – af tillid og refererer ikke blot til fraværet af en trussel men også til følelsen af ro og tryghed. I Esajas' bog kan vi læse om en tid under guddommelig velsignelse: "Men når Ånd fra det høje udgydes over os... og ret fæster bo i ørkenen, i frugthaven dvæler retfærd; retfærdens frugt bliver fred og rettens vinding tryghed for evigt".⁵ Sikkerhed, tryghed, retfærdighed og fred: I Guds plan for verden er disse uadskillelige. Langt fra at være blot resultater af menneskelig anstrengelse er de værdier, der stammer fra Guds grundliggende relation til mennesket, og som hviler som en fædrearnv i ethvert menneskes hjerte.

Der er kun én måde til at beskytte og fremme disse værdier: Udøv dem! Lev dem! Ingen enkeltperson, familie, samfund eller nation er undtaget fra pligten til at leve i retfærdighed og at arbejde for fred. Og naturligvis forventes det af civile og politiske ledere, at de sikrer en retfærdig og virkelig sikkerhed for de folk, de er valgt til at tjene. Dette mål udgør en del af den retmæssige fremme af værdier, der er fælles for menneskeheden og således ikke kan komme i konflikt med den menneskelige families enhed. De autentiske værdier og mål for et samfund, der altid sikrer menneskelig værdighed, er udelelige, universelle og indbyrdes afhængige.⁶ De kan derfor heller ikke opnås, hvis de bliver bytte for særinteresser eller for usammenhængende enkeltsagspolitik. En nations sande interesse tjenes altid ved at stræbe efter retfærdighed for alle.

Mine damer og herrer, varig sikkerhed er et spørgsmål om tillid, næret ved retfærdighed og retskaffenhed og beseglet ved en hjerternes omvendelse, som bevæger os til at se den anden i øjnene og genkende det "Du", som er min lige, min bror, min søster. Bliver det på denne måde så ikke sam-

³ 1 Mos 1,27: Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem.

⁴ 2 Mos 34,6: Og Herren gik forbi ham og råbte: »Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på miskundhed og trofasthed (DBS 1931). – Sl 138,2: Jeg ... priser dit navn for din miskundheds og trofastheds skyld, for du har herliggjort dit ord (DBS 1931). – Sl 85,11-14: Troskab og sandhed mødes, retfærdighed og fred kysser hinanden. Sandhed spirer frem af jorden, retfærdighed ser ned fra himlen. Ja, Herren giver lykke, og vort land giver sin afgrøde. Retfærdighed går foran ham, og fred følger i hans spor.

⁵ Es 32,15-17 (DBS 1931)

⁶ Jf. Tale til De Forenede Nationer, 18. april 2008. **Klik her** for at se denne tale om *catholica.dk*-artikel #1221

fundet selv, der bliver den "frugthave",⁷ der ikke er markeret med sten eller andre forhindringer i skellet, men med sammenhæng og dirrende liv? Kan det ikke blive et samfund med ædel higen, hvor alle med glæde gives adgang til uddannelse, familiebolig og mulighed for arbejde, et samfund, der er rede til at bygge på varige fundamentet af håb?

Til slut vil jeg gerne henvende mig til de almindelige familier her i denne by, i dette land. Hvilke forældre ville nogensinde ønske vold, usikkerhed eller splittelse for deres søn eller datter? Hvilket menneskeværdigt politisk formål kan nogensinde tjenes gennem konflikt og vold? Jeg hører råbet fra dem, der bor i dette land, råbet om retfærdighed, fred, respekt for deres værdighed, om varig sikkerhed og et dagligliv, der er frit for frygten for udefrakommende trusler og meningsløs vold. Og jeg ved, at et betydeligt antal mænd og kvinder og unge mennesker arbejder for fred og solidaritet gennem kulturelle programmer og gennem initiativer, der med medfølelse og praktisk hjælp rækker ud over deres egne. Ydmyge nok til at tilgive har de modet til at gribe den drøm, der er deres ret.

Hr. Præsident, jeg takker for den venlighed, De har vist mig, og jeg forsikrer Dem atter om min bøn for regeringen og for alle indbyggere i denne stat. Måtte en ægte hjerternes omvendelse hos alle føre til et stadig stærkere engagement for fred og sikkerhed gennem retfærdighed for alle.

Shalom!

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk

⁷ Es 32,15, jf. ovenfor